RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3011/76

af 9. december 1976

om åbning, fordeling og forvaltning af et fællesskabstoldkontingent for garn udelukkende af natursilke (undtagen garn af schappesilke og bourettesilke), ikke i detailsalgsoplægninger, henhørende under pos. ex 50.04 i den fælles toldtarif (året 1977)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 28,

under henvisning til udkast til forordning forelagt af Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

I overensstemmelse med den resolution, som Rådet vedtog under sin samling den 29. til 31. maj 1967, har det ved forordning (EØF) nr. 322/70 [1] genindført den autonome sats på 12 % i den fælles toldtarif for garn af natursilke (undtagen garn af schappesilke og bourettesilke), ikke i detailsalgsoplægninger, henhørende under pos. ex 50.04, indtil den 31. december 1976; den konventionelle sats, der anvendes på denne vare, er 7 %;

endvidere fastsætter nævnte resolution for samme tidsrum og for samme garn af natursilke åbning af et årligt fællesskabstoldkontingent med nedsat told eller toldfrit, samt en fornyet undersøgelse af situationen i denne sektor i løbet af 1976; den italienske stat, regionerne og private har imidlertid foretaget betydelige investeringer hvad angår natursilke; Fællesskabet har medvirket til disse bestræbelser ved supplerende støtteforanstaltninger; for garn udelukkende af natursilke (undtagen garn af schappesilke og bourettesiike) bør man følge en politik svarende til den, der er foreslået for natursilke; under disse omstændigheder bør den nugældende ordning forlænges, for at man således nøje vil kunne følge udviklingen i den italienske produktion;

der produceres garn af natursilke i Fællesskabet; selvom denne produktion kan dække Fællesskabets behov fuldt ud på grund af dens samlede mængde, gælder dette ikke for garn udelukkende af natursilke; dette medfører en utilstrækkelig forsyning i Fællesskabet;

Fællesskabets forsyning med disse garnkvaliteter afhænger i høj grad af indførsler; en fuldstændig anvendelse af satsen i den fælles toldtarif ville bevirke, at disse varer blev pålagt en betydelig toldbelastning, medens der er hård konkurrence mellem varer fremstillet på basis af garn af natursilke og lignede varer fremstillet på basis af andre materialer; den utilstrækkelige forsyning kunne i forbindelse med konkurrencen for færdigvarer få ugunstig indflydelse på forarbejdningsindustrierne;

den sats i den fælles toldtarif, der anvendes på indførsler af det pågældende garn af natursilke, er på 7 %; for fastsættelse af kontingenttolden bør der dels tages hensyn til situationen i den fællesskabsindustri, der producerer garn af natursilke, og dels til situationen i de industrier, der forarbejder dette garn for så vidt angår forsyningen af disse på gunstige betingelser; en kontingenttold på 2,5 % ville bedst kunne opfylde ovennævnte krav;

udviklingen, for så vidt angår indførslerne i 1975, giver anledning til at forvente, at importbehovet for det pågældende garn muligvis vil være på 60 tons i 1977; åbning af et fællesskabstoldkontingent af en sådan størrelse synes ikke at kunne skade fællesskabsproduktionen;

der bør navnlig sikres lige og kontinuerlig adgang for alle importører til nævnte kontingent og anvendelse uden afbrydelse af den for dette fastsatte sats på alle indførsler af den pågældende vare, indtil kontingentet er opbrugt; en ordning vedrørende udnyttelse af fællesskabstoldkontingentet på grundlag af en fordeling mellem de pågældende medlemsstater synes at respektere det nævnte kontingents fællesskabskarakter med hensyn til de principper, der er fremsat ovenfor; for bedst muligt at afspejle den faktiske udvikling på markedet for den pågældende vare skal denne fordeling foretages i forhold til disse medlemsstaters behov beregnet dels ud fra statistiske oplysninger vedrørende indførsler i en repræsentativ referenceperiode og dels ud fra de økonomiske udsigter for den pågældende kontingentperiode;

i de seneste tre år, for hvilke fuldstændige statistiske oplysninger er til rådighed, svarer indførslerne af varer under pos. 50.04 i hver af de pågældende medlemssta-

[1] EFT nr. L 43 af 24. 2. 1970, s. 5.

ter i forhold til de fællesskabsmæssige indførsler af disse varer til nedennævnte procentsatser:

	1973	1974	1975
Benelux	0	5	0
Danmark	0	0	0
Tyskland	15,8	28	43,15
Frankrig	17,1	17	25,16
Irland	0	7	0,05
Italien	52,6	39	21,58
Det forenede Kongerige	14,5	4	10,06;

under hensyn til disse omstændigheder og til prognoser, som det er muligt at udarbejde, kan procentsatserne for den første deltagelse i kontingentmængden fastsættes omtrent som følger:

Benelux	2,0
Danmark	2,0
Tyskland	34,7
Frankrig	24,5
Irland	2,0
Italien	26,6
Det forenede Kongerige	8,2;

for at tage hensyn til udviklingen af indførslerne af nævnte vare i de forskellige medlemsstater bør kontingentmængden deles i to dele, hvoraf den første fordeles mellem medlemsstaterne, og den anden udgør en reserve til senere dækning af behovet i de medlemsstater, der har opbrugt deres oprindelige kvota; for at yde importørerne i hver medlemsstat en vis sikkerhed er det hensigtsmæssigt, at den første del af fællesskabstoldkontingentet fastsættes på et niveau, som i det foreliggende tilfælde kunne ligge på 82 % af kontingentmængden;

de oprindelige kvoter kan opbruges mere eller mindre hurtigt; for at tage hensyn til dette og for at undgå enhver afbrydelse er det vigtigt, at enhver medlemsstat, når dens oprindelige kvota er næsten opbrugt, trækker en tillægskvota på reserven; hver medlemsstat skal trække på reserven, når hver af dens tillægskvoter er næsten opbrugt, og så ofte som reserven tillader; de oprindelige kvoter og tillægskvoterne skal gælde indtil kontingentperiodens udløb; denne forvaltningsmåde kræver et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, som navnlig skal kunne følge kontingentmængdens udnyttelsesgrad og underrette medlemsstaterne herom;

såfremt der på en bestemt dato inden for kontingentperioden findes en betydelig rest af den oprindelige kvota i en medlemsstat, skal denne medlemsstat tilbageføre en betydelig procentdel heraf til reserven for at undgå, at en del af fællesskabstoldkontingentet forbliver uudnyttet i en medlemsstat, medens den måske kunne udnyttes i andre medlemsstater;

da kongeriget Belgien, kongeriget Nederlandene og storhertugdømmet Luxembourg er sammensluttet i og repræsenteres af Den økonomiske union Benelux, kan enhver disposition i forbindelse med forvaltningen af de kvoter, som tildeles nævnte økonomiske union, foretages af et af dens medlemmer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fra den 1. januar til den 31. december 1977 suspenderes den autonome sats i den fælles toldtarif for garn udelukkende af natursilke (undtagen garn af schappesilke og bourettesilke), ikke i detailsalgsoplægninger, henhørende under pos. ex 50.04, indtil 2,5 % inden for rammerne af et fællesskabstoldkontingent på 60 tons.

2. Inden for rammerne af dette toldkontingent anvender de nye medlemsstater toldsatser, som er beregnet i overensstemmelse med de på dette område fastsatte bestemmelser i tiltrædelsesakten.

Artikel 2

1. En første del på 49 tons af dette fællesskabstoldkontingent fordeles mellem medlemsstaterne; kvoterne, der med forbehold af artikel 5 er gældende indtil den 31. december 1977, andrager følgende mængder:

	(i tons)
Benelux	1
Danmark	1
Tyskland	17
Frankrig	12
Irland	1
Italien	13
Det forenede Kongerige	4.

2. Den anden del, der omfatter en mængde på 11 tons, udgør reserven.

Artikel 3

1. Såfremt en medlemsstats oprindelige kvota — således som den er fastsat i artikel 2, stk. 1 — eller samme kvota nedsat med den fraktion, som er tilbageført til reserven, såfremt artikel 5 har fundet anvendelse — er udnyttet med 90 % eller derover, trækker denne medlemsstat straks ved meddelelse til Kommissionen en anden kvota på 10 % af den oprindelige kvota, i det omfang reservemængden tillader det, eventuelt afrundet til nærmeste større enhed.

2. Såfremt den anden kvota, der trækkes af denne medlemsstat, efter at dens oprindelige kvota er opbrugt, er udbyttet med 90 % eller derover, trækker denne medlemsstat straks på de i stk. 1 fastsatte betin-

gelser en tredje kvota, der er lig med 5 % af den oprindelige kvota.

3. Såfremt den tredje kvota, der trækkes af denne medlemsstat, efter at dens anden kvota er opbrugt, er udnyttet med 90 % eller derover, trækker denne medlemsstat straks på samme betingelser en fjerde kvota, der er lig med den tredje.

Denne fremgangsmåde anvendes, indtil reserven er opbrugt.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 kan medlemsstaterne trække mindre kvoter end fastsat i disse stykker, såfremt der er grund til at antage, at de ikke vil blive opbrugt. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om grunden til, at de har bestemt sig for at bringe dette stykke i anvendelse.

Artikel 4

De tillægskvoter, som trækkes i medfør af artikel 3, gælder til den 31. december 1977.

Artikel 5

Medlemsstaterne skal senest den 1. oktober 1977 til reserven tilbageføre den uudnyttede fraktion af den oprindelige kvota, som den 15. september 1977 overstiger 20 % af grundmængden. Medlemsstaterne kan tilbageføre en større mængde, såfremt der er grund til at antage, at resten ikke vil blive udnyttet.

Medlemsstaterne underretter senest den 1. oktober 1977 Kommissionen om de samlede indførsler af natursilke, der har fundet sted til og med den 15. september 1977 og som er afskrevet på fællesskabskontingentet, samt eventuelt om den fraktion af deres oprindelige kvota, som de tilbagefører til reserven.

Artikel 6

Kommissionen fører regnskab over de kvoter, der åbnes af medlemsstaterne i medfør af artiklerne 2 og 3, og underretter hver enkelt medlemsstat om reservens udnyttelsesgrad straks efter modtagelsen af meddelelserne.

Kommissionen underretter senest den 5. oktober 1977 medlemsstaterne om reservens størrelse, efter at der er foretaget tilbageførsler i henhold til artikel 5.

Kommissionen overvåger, at det træk, ved hvilket reserven opbruges, begrænses til den disponible rest og meddeler med henblik herpå den nøjagtige restmængde til den medlemsstat, som foretager dette sidste træk.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne træffer alle egnede foranstaltninger for, at åbningen af de tillægskvoter, som de har trukket i henhold til artikel 3, muliggør fortløbende afskrivning på deres kumulerede andel af fællesskabstoldkontingentet.

2. Medlemsstaterne sikrer de på deres område etablerede importører af den pågældende vare fri adgang til de kvoter, som tildeles dem.

3. Medlemsstaterne foretager afskrivning på deres kvoter ved indførsler af den pågældende vare, efterhånden som de frembydes i tolden med angivelse til fri omsætning.

4. Udnyttelsesgraden af medlemsstaternes kvoter konstateres på grundlag af indførsler, som er afskrevet på den i stk. 3 angivne måde.

Artikel 8

På Kommissionens anmodning giver medlemsstaterne oplysning om de indførsler, der faktisk er afskrevet på deres kvoter.

Artikel 9

Medlemsstaterne og Kommissionen arbejder snævert sammen for at sikre, at dene forordning overholdes.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1977.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. december 1976.

På Rådets vegne

P. J. J. MERTENS

Formand